

31.303/II/PF

Betreft: klacht tegen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Belastingdienst voor Vlaanderen

Ter zitting van 11 mei 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Franstalige uit Wemmel, de heer [...], werd ingediend wegens het feit dat de Belastingdienst voor Vlaanderen hem een Nederlandstalig aanslagbiljet betreffende de onroerende voorheffing heeft gestuurd.

Na tot driemaal toe (op 28 september, 16 november per fax en 29 november eveneens per fax) een Franstalig document te hebben gevraagd, heeft de klager de heffing betaald om bijkomende kosten te vermijden. Aangezien hij zich strikt aan de richtlijnen heeft gehouden, vraagt hij zich af om welke redenen het document hem nog steeds niet in het Frans werd toegestuurd.

*
* *

Op de u gestelde vraag om inlichtingen hebt u het volgende geantwoord.

"Op basis van de door U verstrekte informatie lijkt het er inderdaad op dat de taalwetgeving hier met de voeten werd getreden. Omzendbrief VR 97/29 van 7 oktober 1997 betreffende het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering schrijft weliswaar voor dat het eerste contact tussen overheid en particulier in het Nederlands verloopt maar bepaalt verder dat inwoners van faciliteitengemeenten op uitdrukkelijk verzoek gebruik kunnen maken van hun wettelijk recht om in het Frans te communiceren met de overheid.

Ik zal de belastingdienst voor Vlaanderen over dit dossier interpellieren en indien blijkt dat de heer [...] ten onrechte een Franstalig aanslagformulier ontzegd werd, zal ik aandringen op de nodige structurele maatregelen om deze spijtige situatie in de toekomst te vermijden."

*
* *

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is, m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling, op de diensten waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit een zelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens artikel 25, 1^e lid, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalaanhorigheid van de klager was de dienst voor Belastingdienst voor Vlaanderen bekend, aangezien de betrokkene herhaaldelijk maar tevergeefs een Franstalig aanslagbiljet heeft gevraagd.

In die omstandigheden acht de VCT, bij drie stemmen van de Franse afdeling en vier stemmen en een onthouding van de Nederlandse afdeling, de klacht ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat het nodige zal worden gedaan opdat een herhaling van een dergelijke situatie in de toekomst wordt vermeden.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan de klagster en aan de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant.